خصوصیات و توانایی محلول رفع آلودگی سدیم دیکلرو ایزو سیانورات بهعنوان یک پدافند غیرعامل

بزرگمهر مداح'، زندهیاد امیر امینیفر'، مصطفی شریفی'

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۰/۱۵ تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۶/۰۵

چکیدہ

هر گونه برنامههای عملیاتی که سبب کاهش آسیب پذیری زیرساختها و نیروی انسانی کشور در برابر تهدیدات خارجی و تهاجمات احتمالی و یا سبب افزایش توان ملی شود بهعنوان پدافند غیر عامل یا دفاع غیر نظامی شناخته میشود. از آنجایی که آسیبهای انسانی و زیر ساختاری استفاده از عوامل تاولزا و عوامل عصبی توسط رژیم بعثی صدام غیر قابل جبران بوده است ما را در جهت پژوهش بر روی محلول رفع آلودگی CAD - یکی از موثرترین مواد رفع آلودگی بر پایه سدیم دی کلرو ایزوسیانورات - هدایت نمود. ایـن محلـول، یـک محلول رفع آلودگی عمومی بوده و قادر است اکثر عوامل شیمیایی و بیولوژیکی را ازقبیل خردل که بهعنوان یک عامل جنگی شیمیایی تاولزا و پایدار دستهبندی میشود و اثرات زیان آوری روی افراد دارد، از طریق هیدرولیز و اکسایش از بین ببرد. جزء اصلی این محلول رفع آلودگی، سدیم دی کلرو ایزوسیانورات (NaDCC) میباشد. این مقاله به بررسی پایـداری محلـول رفع آلـودگی بر پایـه سـدیم دی کلرو ایزوسیانورات به روش یدومتری و همچنین اثر آن بر شبهعامل خردل یعنی ۲-کلرو اتیل فنیـل سـولفاید (ZePS-) توسط دسـتگاه پرداخته و مشخص می کند که این محلول قادر است این شبهعامل خردل یعنی ۲-کلرو اتیل فنیـل سـولفاید (عراح) تو کلرو

کلیدواژهها: پدافند غیرعامل، رفع آلودگی، سدیم دیکلرو ایزوسیانورات، ۲-کلرو اتیل فنیل سولفاید، گاز خردل

۱ - دانشگاه جامع امام حسین(ع)، دانشکده و پژوهشکده علوم پایه، گروه شیمی

۱– مقدمه

در اکثر منابع علمی و نظامی دنیا، اصول و موضوعات پدافند غير عامل عمدتاً شامل: استتار، اختفاء، فريب، استحكامات، مقاومسازی، ذخیرهسازی و پراکندگی است. بنابراین یکی از موضوعات مهم در پدافند غیرعامل، ارتقاء امنیت پناهگاهای BC و تقویت روحیه خودی برای کاهش صدمات ناشی از BC حملات BC مے باشد. از طرف دیگر میتوان هر اقدام غیرمسلحانهای که در جهت تقویت نیروهای خودی انجام گیرد بهعنوان پدافند غير عامل محسوب نمود. بنابراين مواد رفع آلودگی را میتوان یک عامل بسیار مهم در پدافند غیر عامل به حساب آورد؛ زيرا اين مواد باعث افزايش ايمني يناهكاه و هم چنین تقویت روحیه نیروهای خودی می گردد. یکی از عوامل ایجاد رعب و وحشت و تولید اضطراب و ترس در نیروهای خودی توسط دشمن، استفاده و یا تهدید به استفاده از عوامل BCمی باشد که دشمن با ایجاد ترس و استرس باعث کاهش روحیه نیروهای خودی و کاهش توان دفاعی و رزمی آنها می گردد. بنابراین با بررسی مواد رفع آلودگی و ویژگیهای آنها، يعنى آشنايي با اين توانايي كه اين مواد قادرند بهراحتي و سريع و بدون اين كه محصول سمى از خود به جا بگذارند باعث خنثیسازی و از بین رفتن عوامل BC شوند، می توان در جهت ارتقاء روحیه نیروهای نظامی و غیرنظامی و کاهش استرس در آنها گام مؤثری برداشت. ماده رفع آلودگی در واقع ترکیبی شیمیایی میباشد که ضد سلاحهای جنگ نوین و در طبقه تجهیزات غیرجنگی بوده و بهعنوان ابزاری برای پدافند غیر عامل به کار می رود. پس از واقعه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و برخورد خصمانه ایالات متحده امریکا با کشور ما، بعد پدافندهای راهبردی دفاعی (غیر عامل) و تقویت ارکانی مانند: ۱- آمادگی قبل از بحران و دشمن شناسی ۲- بسیج نیروها در خدمت پدافند غیر عامل و ۳- تقویت روش جنگ نوین و غیر کلاسیک بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. مفهوم بسیج نیروها دارای ابعاد مختلفی است که یکی از ابعاد مهم آن آشنا کردن نیروها با مواد و تجهیزات غیر مسلحانه می باشد که این مواد قابلیت استفاده در عملیات دفاع شهری را عهدهدار میباشند. این مقاله در ارتباط با این رکن اساسی است و میتواند در جهت ارتقاء علمی، عملی و همچنین در یادگیری نحوه کاربرد این مواد رفع آلودگی برای نیروهای داوطلب دفاع شهری مؤثر باشد [۳-۱].

مواد سمی شیمیایی و بیولوژیکی خطری بزرگ برای آسیب رساندن به زیرساختها و نیروی انسانی به شمار میروند. آلودگیهای حاصل از عوامل شیمیایی و بیولوژیک BC تأثیر بسیار زیانآوری بر موجودات زنده، مواد غذایی و تجهیزات وارد می کند. افرادی که در معرض این عوامل قرار دارند، با گسترهٔ وسيعى از تأثيرات آنها از جمله سوزش، سستى، بيمارى، ناتوانى شدید و حتی مرگ مواجهاند. این عوامل بهوسیله ایجاد صدمات و جراحات یا بهوسیله کاهش کارایی سربازان بعد از پوشیدن لباسهای حفاظتی میتوانند توان رزمی نیروها را به مقدار زیادی کاهش دهند. بعضی از این عوامل کے قدرت کے شندگی بالایی دارند، میتوانند تأثیرات ویرانکننده و سریعی داشته و مقدار کمی از آنها میتواند ناتوانی شدید یا حتی مرگ را در پی داشته باشد. بنابراین رفع آلودگی این مواد از مناطق آلوده شده، کاری ضروری است. در حقیقت، رفع آلودگی به معنای بررسی صحيح راه حلى پايدار براى غلبه بر عوامل آلوده كننده است [۴]. در ۱۹۹۳، مجمع عمومی سازمان ملل، کنوانسیون منع تولید، توسعه، ذخیره و استفاده از سلاحهای شیمیایی را پذیرفت و در ۱۹۹۷ لازمالاجرا شد [۵]. با این حال، بعضی از کشورها و گروههای تروریستی، از این قانون بینالمللی پیروی نکردند و بنابراین دانشمندان و محققان ناچار به مطالعه و تحقیق در مورد توسعه روشها و مواد جدید برای استفاده در نابودسازی مواد شیمیایی که متعلق به طبقه عوامل جنگی شیمیایی (CWA)^۲ هستند، شدهاند.

مطالعه مقالات در مورد CWA مسیرهای مهم برای مطالعه و تحقیق را آشکار میکند. یک مسیر، توسعه روشهای نابودسازی CWA در مقیاس وسیع میباشد [۵ و ۶]. مسیر دیگر، توسعه روشهای رفع آلودگی جدید برای رفع آلودگی ناشی از عملیات نظامی [۷ و ۸] و یا عملیات تروریستی [۹ و ۱۰] ناشی از عوامل CWA است [۱۰–۱۱].

محلول رفع آلودگی تهیه شده در این پژوهش، دارای ویژگیهای منحصر به فردی میباشد که یکی از ویژگیهای مهم آن استفاده از حلال آب را میتوان نام برد. در اکثر محلولهای رفع آلودگی از حلالهای آلی استفاده میشود. این حلالها میتوانند آسیب فراوانی به اشخاص و محیط زیست وارد کنند. از دیگر مزایای استفاده از آب به عنوان حلال، در دسترس و ارزان بودن آن میباشد. همچنین به علت حضور

²⁻ Chemical Warfare Agent

¹⁻ Chemical and Biological Aagents

سورفکتانت و تولید کف، محلول رفع آلودگی قادر به حل عوامل شیمیایی در خود بوده و میتوانـد بـه مـدت زمـان کـافی روی سطح آلوده باقی بماند و عمل رفع آلودگی را بهطور کامل انجام دهد.

۲- بخش تجربی

۲-۱- مواد و تجهیزات

سدیم دی کلرو ایزوسیانورات با خلوص ۹۸٪ و سدیم دودسیل سولفونات با خلـوص ۹۹٪ از شـرکت Merck و ۲-کلـرو اتیـل فنیل سولفاید از شـرکت Aldrich با خلـوص ۹۸٪ تهیـه شـد. دسـتگاه GC و GC-MS مـدل Varian Star 3400 CX بـرای آنالیز نمونهها مورد استفاده واقع گردید.

۲-۲- اندازهگیری پایداری محلول رفع آلودگی

پایداری سدیم دی کلرو ایزو سیانورات در حالت جامد و محلول در آب، و محلول رفع آلودگی در فواصل زمانی مشخص توسط روش یدومتری مورد مطالعه قرار گرفت. برای اندازه گیری پایداری سدیم دی کلرو ایزوسیانورات در حالت جامد، در فواصل زمانی ۱۲ ساعت، ۱/۲۵ گرم از سدیم دی کلرو ایزو سیانورات در بالن ۲۵ میلی لیتری به حجم رسانده شد. سپس اm ۵ از آن به استیک محیط اسیدی شد. محلول قهوهای رنگ حاصل با محلول سدیم تیوسولفات ۰/۱ مولار اساندارد شده تیتر شد تا محلولی به رنگ زرد به دست آید. سپس به محلول زرد رنگ یک میلی لیتر چسب نشاسته اضافه شد تا محلول تیره رنگی حاصل شود، سپس تیتراسیون تا بی رنگ شدن محلول ادامه پیدا کرد.

برای اندازهگیری پایداری سدیم دیکلرو ایزوسیانورات در حالت محلول در آب، ۱۲/۵ گرم سدیم دیکلرو ایزو سیانورات را در ۲۵۰ میلیلیتر آب حل کرده و در فواصل زمانی ۱۲ ساعت، ۱۳ ۵ از این محلول را برداشته و به روش یدومتری (روش ذکر شده در بالا) میزان کلر فعال آن بررسی شد.

محلول رفع آلودگی، از ترکیب ۵ گرم سدیم دیکلرو ایزو سیانورات، ۲ گرم سود، ۱/۸گرم اسید بوریک و ۰/۰۱ گرم سدیم دودسیل سولفونات در ۱۰۰ میلیلیتر آب تهیه شد و در فواصل زمانی ۳۰ دقیقهای، ۱m ۵ از این محلول برداشته شده و به روش یدومتری میزان کلر فعال آن مورد بررسی قرار گرفت.

۲-۳- خنثی سازی ۲-کلرو اتیل فنیل سولفاید با محلول رفع آلودگی

برای بررسی اثر محلول رفع آلودگی تهیه شده بر روی شبه عامل CEPS-2، از دستگاه GC استفاده شد. برای این کار، ۱۰ میکرولیتر از شبه عامل CEPS-2 به ظرف واکنش حاوی ۲/۵ میلی لیتر متانول انتقال داده شد و سپس ۲/۵ میلی لیتر محلول رفع آلودگی را به آن اضافه کرده و حدود ۵ دقیقه به هم زده شد. برای متوقف کردن واکنش، مقدار ۱۵ میکرولیتر از نمونه به ظرف حاوی ۲ میلی لیتر کلروفرم که حاوی ۲ – پنتانول به عنوان استاندارد درونی است، اضافه شده و پس از هم زدن کامل یک میکرولیتر از مخلوط توسط سرنگ GC به دستگاه GC

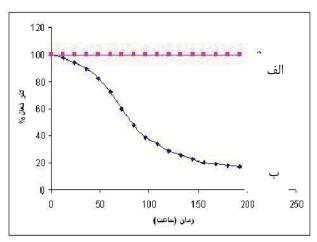
۲-۴- شناسایی محصولات واکنش

برای شناسایی محصولات حاصل از خنشیسازی CEPS بهوسیله سدیم دی کلرو ایزو سیانورات، از دستگاه GC-MS استفاده شد. برای این کار، ۱۰ میکرولیتر از شبهعامل استفاده شد. برای این کار، ۱۰ میکرولیتر از شبهعامل کردید و سپس ۲/۵ میلیلیتر محلول رفع آلودگی به آن اضافه شده و حدود ۵ دقیقه به هم زده شد. پس از هم زدن کامل، یک میکرولیتر از مخلوط را توسط سرنگ GC برداشته و به دستگاه GC-MS تزریق شد.

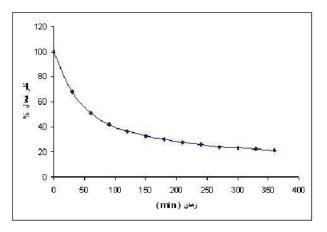
۳– نتایج و بحث

یکی از نکات مهم در تولید محلول های رفع آلودگی، میزان پایداری محلول رفع آلودگی میباشد. همان طور که از شکل (۱) مشاهده می شود، میزان پایداری سدیم دی کلرو ایزو سیانورات در حالت جامد، فوق العاده زیاد بوده و می توان آن را به حالت جامد، مدت زمان زیادی نگه داشت. در ضمن، نگهداری و جابجایی آن در حالت جامد نسبت به حالات مایع و گاز، آسان تر و ایمن تر می باشد.

دلیل استفاده از سود و اسید بوریک در تهیه این محلول رفع آلودگی، به دست آوردن یک محیط تامپونی با PH بین ۱۰ تا ۱۱ میباشد. سرعت اکسایش عامل خردل با افزایش pH، افزایش مییابد. همچنین لازم به ذکر است، افزایش بیشتر pH باعث آسیب رساندن این محلول رفع آلودگی به پوست افراد میشود. بنابراین با در نظر گرفتن سرعت اکسایش و میزان

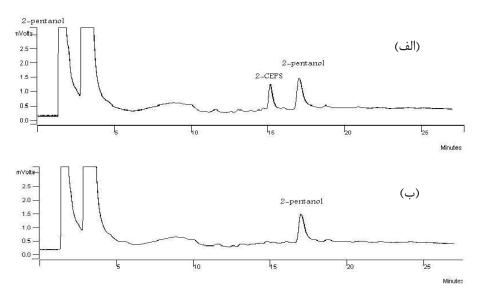
شکل ۱- پایداری سدیم دیکلرو ایزو سیانورات در حالت (الف) جامد (ب) محلول در آب

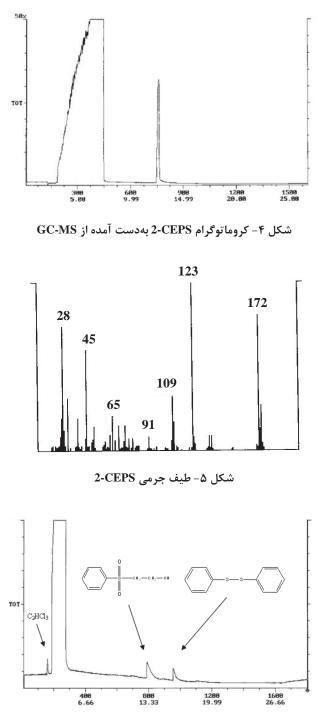
آسیبرسانی به پوست، PH بین ۱۰ تا ۱۱ به عنوان H مناسب و بهینه در نظر گرفته شد. با مشاهده شکل (۲) می توان دریافت که میزان پایداری این محلول در حالت مایع محدود میباشد و نمی توان آن را به حالت مایع به مدت زمان زیادی نگهداری کرد (البته نگهداری به حالت مایع در صنایع نظامی و دفاعی برای کلیه مواد رفع آلودگی، به علت نگهداری و جابجایی مشکل آنها توصیه نمی شود). بنابراین پیشنهاد می شود که به شکل دو بسته پودر جامد (یک بسته حاوی مخلوط پودرهای سدیم دی کلرو ایزو سیانورات و سدیم دودسیل سولفونات و بسته دیگر حاوی مخلوط پودرهای سود و اسید بوریک) نگهداری شود که در زمان نیاز آنها را در حجم مشخصی از آب حل کرده و مورد استفاده قرار داد.

برای تأیید خنثیسازی شبه عامل CEPS-2 توسط محلول رفع آلودگی از دستگاه GC استفاده شد. کروماتوگرام A در شکل (۳)، کروماتوگرام شاهد و قبل از رفع آلودگی را نشان میدهد. پیکهای ظاهر شده در دقایق ۱۵/۵، ۳، ۱۵ و ۱۷ به ترتیب مربوط به متانول، کلروفرم، شبه عامل CEPS-2 و - پنتانول (به عنوان استاندارد درونی) می باشد. کروماتوگرام B در شکل (۳) شرایط بعد از رفع آلودگی را نشان میدهد. همان طور که واضح است، پیک مربوط به شبه عامل CEPS-2 (دقیقه ۱۵) نایدید شده است.

برای شناسایی محصولات ناشی از این واکنش خنشی سازی، دستگاه GC-MS مورد استفاده قرار گرفت. طیف GC-MS شبه عامل ۲- کلرو اتیل فنیل سولفاید در شکل های (۴) و (۵) نشان داده شده است.

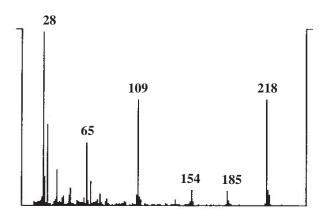
شکل ۳- کروماتوگرام (الف) قبل از رفع آلودگی (ب) بعد از رفع آلودگی

شکل ۶- کروماتوگرام GC-MS محصولات حاصل از واکنش شبهعامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید با سدیم دی کلرو ایزوسیانورات

به منظور شناخت محصولات حاصل از واکنش شبه عامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید (CEPS-2) با سدیم دی کلرو ایزوسیانورات، طیف GC-MS محصولات مطابق شکل های (۶-۲ و ۸) تهیه شده است. طابق شکل (۶) اولین پیک ظاهر

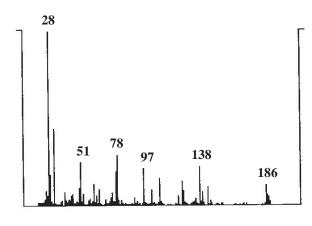
شده با زمان بازداری ۱۳ دقیقه مربوط به ۲-هیدروکسی اتیل فنیل سولفون، و دومین پیک با زمان بازداری ۱۶ دقیقه متعلق به دیفنیل دیسولفید است، که الگوهای شکست این ترکیبات در شکلهای (۲) و (۸) اثباتکننده حضور این اجزاء بهعنوان محصولات واکنش میباشند.

شکل ۷- طیف جرمی دیفنیل دیسولفید

در مورد دیفنیل دیسولفید، پیک مولکولی $C_6H_5SSC_6H_5$ با $C_6H_5SSC_6H_5$ با $m/z=71\Lambda$ به طور واضح مشخص میباشد. اجـزای حاصـل از $m/z=71\Lambda$ با m/z=97 با $C_6H_5^+$ ، m/z=1.9 با C_6H_5 با $C_5H_5^+$ میباشـند کـه بـه وضـوح در طیـفهـای جرمی آن مشاهده میشوند.

در مورد۲-هیدروکسی اتیل فنیل سولفون نیز، پیک مولکولی با m/z=186 در طیف جرمی مشاهده می شود و دیگر اجزای قابل مشاهده، مربوط به C_6H_5S m/z=۱۳۸ و m/z=VA می باشد. m/z=100 می باشد.

شکل ۸- طیف جرمی دیفنیل سولفون

همان طور که مشاهده شد، این محلول رفع آلودگی توانست شبه عامل 2-CEPS را در مدت زمان کوتاهی اکسید کرده و به محصولاتی با سمیت کم تبدیل کند. از ویژگیهای مهم دیگر آن می توان به استفاده از آب به عنوان حلال، پایداری زیاد در حالت جامد و ایمنی زیاد برای انسان و محیط زیست اشاره کرد.

۴- نتیجهگیری

با توجه به نتایج بهدست آمده از آزمایش انجام گرفته مـشخص می شود که محلول رفع آلودگی CAD با ماده مؤثر دی کلرو ایزو سیانورات دارای خورندگی کمتری نسبت به ترکیبات هیپو کلریت بوده و چون این ماده رفع آلودگی بر پایه آب و به سادگی تھیہ مے شود (بر خلافDS2) خطر کمتری برای استفاده کننده دارد. از طرف دیگر سرعت تأثیر بالا با قدرت تخریب صد در صد بر روی شبهعوامل تاول: اباعث می شود که این مادہ رفع آلودگی، یک مادہ مؤثر رفع آلودگی برای مناطق آلوده شده باشد. همان طور که بررسی شد این ماده رفع آلودگی به آسانی تهیه میشود و میتوان نحوه آمادهسازی و استفاده از آن را به نیروهای یدافند غیر عامل در مـدت کوتـاه (طـی یـک جلسه) آموزش داد. از طرف دیگر این مواد قادرند بهراحتی و سريع و بدون آن که محصول سمي از خود به جا بگذارند باعث خنثی سازی عامل تاولزا گردند که این امر می تواند در جهت ارتقاء روحیه نیروهای مردمی و نظامی و همچنین کاهش استرس استفاده یا احتمال استفاده دشمن از عوامل شیمیایی نقش مهمی داشته باشد.

مراجع

- رمضانی، مهدی؛ به کارگیری پدافند غیرعامل در جنگ احتمالی آینده؛ فصلنامه فانوس، شماره ۳ و ۴، دانشکده علوم پایه افسری دانشگاه امام حسین(ع)، (۱۳۸۶).
- موحدی نیا، جعفر؛ پدافند غیرعامل؛ چاپ اول مرکز برنامهریزی و کتب درسی معاونت آموزش ستاد مشترک سپاه، (۱۳۸۳).
- ۳. سازمان تحقیقات و خود کفایی نزسا؛ فریب، استتار، اختفاء؛ شـماره ۳، (۱۸۹۱).
- ۹. امینیفر، امیر، قدیمی، سعید؛ رفع آلودگی عوامل شیمیایی و بیولوژیک؛ مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه امام حسین(ع)، (۱۸۹۱).
- Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction. The Technical Secretariat of the Organization for Prohibition of Chemical Weapons (OPCW), The Hague, (1997).
- Pearson, G.S.; Magee, R.S.; Critical evaluation of proven chemical weapon destruction technologies (IUPAC Technical Report); Pure Appl. Chem. 74, 187–316; (2002).
- Yang, Y.C.; Chemical reactions for neutralising chemical warfare agents; Chem. Ind 9, 334–337; (1995).
- Khateri, S.; Ghanei, M.; Keshavarz, S.; Soroush, M.; Haines, D.; Incidence of lung, eye, and skin lesions as late complications in 34,000 Iranians with wartime exposure to mustard agent; J. Occup. Environ.Med. 45, 1136–1143; (2003).
- Murray, V.; Goodfellow, F.; Leading article. Mass casualty chemical incidents—towards guidance for public health management; Public Health 116, 2– 14; (2002).
- Wheeler, H.; Chemical terrorism: the Japanese experience and lessons learnt; Chem. Incid. Rep. 14, 10 12; (1999).
- Croddy, E.; Perez-Armendariz, C.; Hart, J.; Chemical and Biological Warfare; Springer– Verlag, New York, (2002).
- Black, R.M.; Muir, B.; Derivatisation reactions in the chromatographic analysis of chemical warfare agents and their degradation products; J. Chromatogr. A 1000, 253–281; (2003).
- Hooijschuur, E.W.J.; Kientz, Ch.W.; Brinkman, U.A.Th.; Analytical separation techniques for the determination of chemical warfare agents; J. Chromatogr. A 982, 177–200; (2002).
- Munro, N.B.; Talmage, S.S.; Griffin, G.D.; Waters, L.C.; Watson, A.P.; King, J.F.; Hauschild, V. ;The sources, fate, and toxicity of chemical warfare agent degradation products; Environ. Health Perspect. 107, 933–974; (1999).

Properties and Ability of Sodium Dichloroisocyanurate a Decontamination Solution in a View of Passive Defense

Bozorgmehr Maddah¹ Amir Aminifar¹ Mostafa Sharifi¹

Abstract

Any operational program which contributes to the reduction of infrastructure vulnerabilities and human resource against foreign threats and possible attacks and brigs about national capabilities is known as passive defense or civil defense. Since human and infrastructure damage of utilizing blister and nerve gas agents by Saddam's regime can be compensated, it contributes to directing us towards researching CAD decontaminating liquid which is the most useful way of decontamination based on Sodium decholero iso cyanide.

This liquid is a generic decontaminating liquid and, through hydrolization and oxidation, can eliminate most chemical and biological agents such as mustard which is classified as one of the persistent blister chemical warfare agents and which causes harmful effects on individuals.

The main component of the liquid is Sodium decholero iso cyanide(NaDCC). This essay reviews the persistence of decontaminating liquid, based on Sodium decholero iso cyanide using iodometery and its effects on pseudo-mustard, which is 2-chloroetylphenil sulfide(2-CEPS) by the GC device and determines that this liquid is able to eliminate this pseudo-blister agent in a few minutes. Products resulting from reactions by the GC-MS device was separated and identified in this essay.

Key Words: Passive Defense, Decontamination, Sodium Decholero Iso Cyanide Chloroetylphenil Sulfide, Mutard Gas

¹⁻ Department of Chemistry, Imam Hossein University, Tehran, Iran (E-mail: bozorgmaddah@yahoo.com)